

Yaşamın Masal Tadı

– ADEM EFİLOĞLU · 27 Temmuz 2012

Taht-ı revallisinde sallanırken minyatür kalbi
Su savaşlarında yenik kahkahaları vardı
Dizlerine kan dökülürken
içine kapanırdı her ağlamanın ardından
Yüreği taş çizikleriyle bezeli
Ve yine aşk derdi hiç usanmadan

Gamzelerin derinliklerinde bir okyanus
Açık kalır hep gözlerinin ferleri
Sevdasından karanlığı boğarken
Tozlu yollarında çığner tüm şehirleri
Kanatlınsın diye sevda tohumları
Gözden irak uçurumlarda bekletir ayrılıkları

Yaşamın masal tadını hissederken her nefeste
Hey çocuk, diye seslenir dünyaya
İçinde çırpınan semazen melekler
Ayağının altına getirir cenneti
Kainata çocuk gibi bakan anneydi neticede

Gökyüzü ellerinde şimdi
Yıkayıp yağmur damlalarıyla yüzünü
Gözyaşı edasında dökülür yanaklarından umutları
Yine de süslesin diye hayallerini
Tutunur kalbinin derinliklerine

Aşkı yarı saydam bir şiiirdir ilmi gereği
Yazanını meçhule bıraktı mısraların
Sevdikçe kelimeleri kilitlendi dudaklarında
Sevdikçe çoğalırken korkmaz oldu aşk yalnızlıktan
Ömrünü sürüdü Sönmez bir yola
Göğü göremediğinden sonsuza uzanarak

Duymak istedi dost sözlerinden, hayatta olduğunu

Başına gonca çiçekler dökülürken gökkuşağından
O en çok gülü sevdi kıymetsiz mevsimlerde
Aşk gibi yaratılmış ölümün koştı peşinden
Yakaladı ışığı söktü aşğın kalbinden

Üstü başı çamur bir vakitte tutuldu yağmura
Bir Sude'nin gözlerinde öldürdü ölümü
Her seferinde yeniden doğan bir umudun ümidiyle

adem efiloğlu /